

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Ivo Pospíšila a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **J. R.**, zast. JUDr. Ing. Michalem Čapkem, advokátem se sídlem Na Boubín 203, Písek, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2018, č. j. KUJCK 107000/2018, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **E. B.**, bytem Nová Ves 39, Čížová, zast. Mgr. Lucií Matějka Řehořovou, advokátkou se sídlem Holečkova 100/9, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 1. 2019, č. j. 50 A 65/2018 - 28,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Písek (dále jen „stavební úřad“), rozhodnutím ze dne 9. 5. 2018, č. j. výst/172818896/0/2016/ČŽ - 12/DODA/Rozh, na základě žádosti osoby zúčastněné na řízení (dále jen „stavebník“) dodatečně povolil stavbu „Kolna na dřevo – příruční sklad“ na pozemku p. č. X/2 v k. ú. X. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí žalovaný rozhodnutím ze dne 22. 8. 2018, č. j. KUJCK 107000/2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“), částečně změnil, pokud jde o upřesnění výroku a opravu parcelního čísla pozemku, na němž se stavba nachází (parcela číslo X v k. ú. X), ve zbývajících částech rozhodnutí potvrdil.

[2] Toto rozhodnutí napadl žalobce žalobou u Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“). Namítal, že stavba nesplňuje obecné technické požadavky na výstavbu, neboť se nachází ve vzdálenosti 45 – 72 cm od stavby žalobce,

čímž způsobuje degradaci žalobcovy stavby a znemožňuje či značně ztěžuje její údržbu a rekonstrukci. V řízení nebylo dostatečně prokázáno, že dodatečně povolená stavba nemá negativní vliv na stavbu žalobce. Správní orgány vycházely pouze z listin zpracovaných na objednávku stavebníka, aniž by zkoumaly jejich věcnou správnost. Dále vycházely pouze z posudku statika Ing. N., který se však týkal jiného řízení a vliv stavby na stavbu žalobce zkoumal pouze okrajově. Žalobcem doložené vyjádření Ing. T. žalovaný naopak bagatelizuje. Žalovanému žalobce dále vyčítá, že nenavštívil místo samé a při rozhodování vycházel pouze z argumentů stavebníka a k námitkám žalobce přistupoval pouze formálně.

[3] Krajský soud žalobu zamítl jako nedůvodnou rozsudkem ze dne 23. 1. 2019, č. j. 50 A 65/2018 - 28 (dále jen „napadený rozsudek“). Skutkový stav byl dle krajského soudu ve správním řízení zjištěn dostatečně. Stavební úřad měl pro tyto účely k dispozici zprávu o auditu staveb ve vlastnictví stavebníka z října 2016 zpracovanou Ing. S. J., autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby. Jednou z těchto staveb je i dodatečně povolovaná stavba. Z obsahu tohoto auditu vyplývá, že po statické a stavební stránce nemají žádných závad. V řízení bylo dále vyžádáno stanovisko obce Čížová, která udělila souhlas s užíváním stávající stavby. Souhlasné závazné stanovisko poskytl Hasičský záchranný sbor Jihočeského kraje i Městský úřad Písek, odbor životního prostředí. Z projektové dokumentace pořízené v rámci řízení o povolení výjimky z odstupových vzdáleností vyplývá, že užívání sousedního pozemku ve vlastnictví žalobce je možné bez omezení. Zastínění vzniklé realizací stavby nebrání pěstování rostlin či chovu zvířat. Dešťové vody jsou likvidovány na pozemku stavebníka tak, aby nedošlo k ohrožení vodních zdrojů. Odpadní vody produkované nebudou. V rámci řízení o povolení výjimky poskytl stavebník z podnětu žalobce též studii zastínění, z níž plyne, že maximální zastíněná plocha pozemku žalobce bude činit 21,40 %, žalobcův hospodářský objekt pak bude zastíněn v rozsahu 16 %. Pozemek žalobce je osvětlen v určený den více než 3 hodiny a z více než 50 % plochy. Stavba tedy vytváří stín na pozemku žalobce, tento stín ale není významný. Stejně tak hospodářská budova ve vlastnictví žalobce nebude působením stavby významně zasažena. K odstupovým vzdálenostem se nezávisle vyjádřily 2 společnosti zabývající se stavebními pracemi a úpravami, a to spol. RH stavby s. r. o. a spol. STANA, obě společnosti shodně uvedly, že i přes zúžený prostor mezi stavbami lze provádět opravy a údržbu zdí žalobcovy hospodářské budovy.

[4] Sám žalobce podle krajského soudu stavebnímu úřadu v řízení o povolení výjimky nepředložil žádná oponentní stanoviska či posudky, které by dokumentaci stavebníka vyvracely. Až po vydání rozhodnutí o povolení výjimky z odstupových vzdáleností předložil žalobce „Vyjádření k rozhodnutí“ vydané Ing. J. T., autorizovaným inženýrem pro statiku a dynamiku staveb. Uvedené vyjádření je však toliko polemikou se závěry stavebního úřadu a obsahuje závěrečné doporučení k podání odvolání. Obsahem tohoto vyjádření je zejména kritika rozhodovací činnosti stavebního úřadu, přičemž autor se pouze okrajově zabývá dodatečně povolovanou stavbou, k níž uvádí, že její vzdálenost od nemovitosti žalobce je příliš krátká, čímž je narušena statika sousední nemovitosti. Vyjádření se zabývá zejména ostatními nemovitostmi ve vlastnictví stavebníka, a to sklepem a kanalizací. Ing. T. dále obsáhle kritizuje posudek Ing. E. N., kterému vyčítá nedostatečně provedené místní ohledání. Závěry ohledně ovlivnění stability a zastínění nemovitosti žalobce jsou obecné a nejsou opřeny o žádná konkrétní zjištění či důkazy. Toto vyjádření tedy nemůže být v dané věci relevantní.

pokračování

[5] V průběhu řízení byl opatřen taktéž znalecký posudek Ing. E. N. č. 120/09/2016, který se týkal sousedního hospodářského objektu ve vlastnictví žalobce a posuzoval stavebně technický stav jeho nosných konstrukcí. V rámci tohoto posudku znalec částečně posuzoval mimo jiné i dodatečně povolovanou stavbu, k níž uvedl, že disponuje funkčními okapy a svody zaústěnými do společné kanalizace, septiků a šachet, a na sousední stavbu žalobce nemá negativní vliv. Dodatečně povolovanou stavbu posudek skutečně řešil pouze okrajově, nicméně i v rozhodnutí o povolení výjimky se ve vztahu k tomuto posudku pouze stručně uvádí, že nebyl shledán nepříznivý vliv dodatečně povolované stavby na technický stav nemovitosti žalobce. V tomto směru tudíž nejsou závěry posudku Ing. N. jakkoliv přeceňovány.

[6] Žalobce se podle krajského soudu v řízení omezil pouze na nepodložené námitky ohledně vlivu dodatečně povolované stavby na nemovitosti v jeho vlastnictví. Tyto námitky však byly v řízení dostatečně vyvráceny podklady a stanovisky opatřenými stavebníkem. Žalovaný věnoval pozornost všem námitkám žalobce, přičemž ty námitky, které se týkají dodatečně povolované stavby, jsou v napadeném rozhodnutí řádně vypořádány.

II. Kasační stížnost, vyjádření žalovaného, vyjádření stavebníka

[7] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Úvodem namítá podjatost stavebního úřadu a vyjadřuje se k nedostatkům průběhu místního šetření a zkoumání znalců, které probíhalo na místě. Žalovaný toliko převzal názor stavebního úřadu a krajský soud celou věc posoudil formalisticky.

[8] Stěžovatel dále upozorňuje, že stavba není fakticky skladem na dřevo, ale chlévem pro trvalý chov vepřů.

[9] Krajský soud zásadně pochybil při hodnocení rozhodnutí o povolení výjimky z odstupových vzdáleností. Dodatečně povolená stavba je vybudována pouhých 45 – 72 cm od stavby stěžovatele. Udělování výjimek je možné pouze v mimořádných případech za předpokladu, že udělením výjimky nebude zasaženo do práv jiných osob. Do práv stěžovatele však bylo zasaženo citelným způsobem. Posudek Ing. N. hodnotí špatný technický stav budovy stěžovatele s tím, že tato budova nemá zpevněné základy a ohrožuje život a zdraví osob. Zároveň však poněkud rozporně konstatuje, že vybudování podsklepené kolny ve vzdálenosti necelých 50 cm nemá žádný negativní vliv na budovu stěžovatele. Krajský soud se dostatečně nezabýval rozhodnutím o udělení výjimky. Skutečnost, že dojde k zastínění nemovitostí stěžovatele, pochopí každý na základě běžných fyzikálních znalostí a není třeba žádných studií či znaleckých posudků.

[10] Pochybení krajského soudu spatřuje stěžovatel taktéž v tom, že nepřihlédl k odbornému posouzení Ing. T., který má stejnou autorizaci jako Ing. J., který zpracoval vyjádření pro stavební úřad. Dle tohoto posouzení dodatečně povolená stavba limituje pozemky stěžovatele zastíněním i tím, že může a v době provedení stavby nepochybně ovlivňovala stabilitu základů budovy stěžovatele. Soud nijak nevysvětlil, proč považuje toto vyjádření za nesprávné a dává přednost jiným posudkům a studiím.

[11] Vadu řízení před krajským soudem spatřuje stěžovatel v tom, že bylo rozhodnuto bez nařízení jednání. Stěžovateli tak bylo znemožněno se na jednání vyjádřit, navrhnout důkazy a předvolat Ing. T., aby své závěry ozřejmil. Stěžovatel s rozhodnutím věci bez nařízení jednání nevyslovil souhlas a ani mu v tomto ohledu nebyla doručena výzva, na kterou by mohl reagovat.

[12] Dodatečným povolením stavby je stěžovatel omezen v budoucím využití svých nemovitostí. Pokud by uvažoval o rekonstrukci či demolici budovy a následné výstavbě nového objektu, byla by bezprostřední blízkost dodatečně povolené stavby značnou překážkou.

[13] Žalovaný Nejvyššímu správnímu soudu sdělil, že se ke kasační stížnosti vyjadřovat nebude.

[14] Stavebník ve svém vyjádření považuje kasační stížnost za nedůvodnou. K pozadí sporu uvádí, že předmětná stavba (kolna na dřevo) byla vybudována jeho prarodiči téměř před 30 lety. Původně byla pouze základní zastřešenou konstrukcí, nicméně z obav o zřízení sousední nemovitosti stěžovatele byla částečně vyzděna. Po celou dobu ničím okolní nemovitosti nezatežuje a jedinou sousední stavbou je zchátralý hospodářský objekt stěžovatele. Pokud stěžovatel argumentuje „opravou“ své budovy, tato je trvale v zanedbaném stavu a již v roce 2010 byla stěžovateli stavebním úřadem uložena povinnost provést nezbytné opravy, což však doposud neučinil. Dvě stavební společnosti nezávisle na sobě potvrdily, že i přes zúžený prostor lze veškeré opravy provádět bez vyšších nákladů či problémů. Stavebník ve shodě s krajským soudem hodnotí vyjádření Ing. T. jako obecné, nedostatečně odůvodněné a z větší části nesouvisející s předmětem stavebního řízení. Naopak Ing. N. byl jako soudní znalec povolán stavebním úřadem k tomu, aby posoudil vliv stavby na nemovitosti stěžovatele a žádný negativní vliv neshledal. V souladu s § 169 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), lze výjimku z obecných požadavků na výstavbu povolit, pokud se tím neohrozí bezpečnost, ochrana zdraví a života osob a sousední pozemky nebo stavby a bude dosaženo účelu sledovaného obecnými požadavky na výstavbu. S ohledem na předloženou dokumentaci a podklady vyžádané od soudních znalců a dalších osob má stavebník za to, že tyto podmínky byly splněny.

[15] Na vyjádření osoby zúčastněné na řízení reagoval stěžovatel replikou ze dne 14. 5. 2019, v níž zopakoval, že účelem stavby není uskladnění dřeva, ale je používána k chovu vepřů a ze stavby unikají fekálie. Stěžovatel uvedl, že odmítá tvrzení, že by stavba byla vytyčena v dobré víře; právní předchůdci stavebníka podle něj nebyli v dobré víře, což má dokazovat kupní smlouva z 8. 12. 1959 uzavřená mezi právními předchůdci stěžovatele a právními předchůdci osoby zúčastněné na řízení, kterou přiložil. V rozporu s touto smlouvou byl fakticky vybudován chlév, označený jako kolna. Stěžovatel pak nesouhlasí s tvrzením, že jeho stavba je hospodářskou budovou, neboť v minulosti zde byla místní hospoda, později obchod a zadní část vždy sloužila jako výměnek. Stěžovatel hodlá tuto budovu rekonstruovat a užívat k bydlení, přičemž u zdí sousedících s pozemky osoby zúčastněné na řízení je oprava prakticky neproveditelná s ohledem na četné nepovolené

pokračování

stavby, což stěžovatel doložil fotodokumentací. Současně stěžovatel odmítá, že stav budovy v jeho vlastnictví je špatný a zchátralý.

[16] Nejvyšší správní soud již tuto repliku nezasílal žalovanému a osobě zúčastněné na řízení k vyjádření, neboť neobsahovala žádné nové relevantní argumenty, k nimž by se tyto osoby musely v řízení o kasační stížnosti vyjadřovat.

III. Posouzení kasační stížnosti

[17] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přípustná. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů.

[18] Po přezkoumání kasační stížnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[19] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval námitkou, že krajský soud pochybil, když ve věci rozhodl bez nařízení jednání. Podle § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhnou nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen. Pokud by skutečně, jak tvrdí stěžovatel, krajský soud rozhodl o věci bez nařízení jednání, aniž by stěžovateli řádně doručil výzvu k vyslovení souhlasu s takovým postupem (§ 51 s. ř. s.), došlo by v řízení k vadě, jež mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, a byla by proto bez dalšího důvodem pro zrušení napadeného rozsudku dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2004, č. j. 6 Azs 28/2003 - 59).

[20] K takové situaci však v posuzovaném případě nedošlo. Ze spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud ověřil, že žádost krajského soudu o sdělení, zda stěžovatel souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, byla tehdejšímu zástupci stěžovatele JUDr. Ondřeji Veselému doručena do datové schránky dne 29. 10. 2018. Stěžovateli byla k vyjádření stanovena zákonná lhůta 14 dnů a byl taktéž poučen, že v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. se má za to, že účastník řízení souhlasí s rozhodnutím bez jednání také tehdy, pokud se v této lhůtě nevyjádří. Do dne 23. 1. 2019, kdy krajský soud o žalobě rozhodl, se stěžovatel nijak nevyjádřil. Podmínky pro rozhodnutí věci bez nařízení jednání tudíž byly splněny.

[21] Před tím, než přistoupí Nejvyšší správní soud k projednání věcných důvodů kasační stížnosti, je třeba upozornit, že podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. platí, že *kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl*. Toto ustanovení brání tomu, aby stěžovatel v kasační stížnosti uplatňoval jiné právní důvody, než které uplatnil v řízení před soudem, jehož

rozhodnutí má být přezkoumáváno, takové námitky jsou nepřipustné a kasační soud se jimi nemůže zabývat (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2004, č. j. 1 Azs 34/2004 - 49, nebo ze dne 25. 9. 2008, č. j. 8 Afs 48/2006 - 155).

[22] Stěžovatel v žalobě ani v řízení před krajským soudem nevznnesl námitku podjatosti úředních osob stavebního úřadu či nedostatků místního šetření, nenamítal, že stavba je fakticky užívána k jinému účelu (chov vepřů) a nenamítal ani to, že v důsledku existence dodatečně povolené stavby je omezen v možnostech budoucího využití svých nemovitostí pro plánované bydlení. Těmito námitkami se tudíž Nejvyšší správní soud nemůže zabývat, neboť jsou nepřipustné dle § 104 odst. 4 s. ř. s.

[23] Pokud jde o námitky přípustné, i pro tyto námitky platí, že obsah a kvalita žaloby (či kasační stížnosti) předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004 - 54, nebo ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012 - 42). Jestliže žalobce vytýká vady jen v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří soud jen v obecné rovině. Není totiž úkolem soudů ve správním soudnictví, aby nahrazovaly činnost žalobce při formulaci žalobních námitek a samy je dotvářely. Tímto postupem by byla ostatně popřena rovnost stran v řízení před soudem. Je proto odpovědností stěžovatele, aby v kasační stížnosti specifikoval skutkové a právní důvody, pro které napadá rozhodnutí krajského soudu.

[24] Stěžovatel napadá zejména podkladové rozhodnutí stavebního úřadu o povolení výjimky z obecných požadavků na výstavbu. Podle § 169 odst. 2 stavebního zákona *výjimku z obecných požadavků na výstavbu... lze v jednotlivých odůvodněných případech povolit pouze z těch ustanovení prováděcího právního předpisu, ze kterých tento předpis povolení výjimky výslovně umožňuje, a jen pokud se tím neohrozí bezpečnost, ochrana zdraví a života osob a sousední pozemky nebo stavby. Řešením podle povolené výjimky musí být dosaženo účelu sledovaného obecnými požadavky na výstavbu.* Podle § 26 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, *za podmínek stanovených v § 169 stavebního zákona je možná výjimka z ustanovení § 20 odst. 3, 5 a 7, § 21 odst. 4, § 23 odst. 2, § 24 odst. 1 a 3, § 24a odst. 2 a 3, § 25 odst. 2 až 7.* Podle § 25 odst. 5 téže vyhlášky *vzdálenost stavby garáže a dalších staveb souvisejících a podmiňujících bydlení umístěných na pozemku rodinného domu nesmí být od společných hranic pozemků menší než 2 m.*

[25] Z citovaných ustanovení vyplývá, že výjimku lze povolit v jednotlivém případě za předpokladu, že odchýlným řešením nebude ohrožena bezpečnost, ochrana zdraví a života osob a sousední pozemky nebo stavby a že bude dosaženo účelu sledovaného obecnými požadavky na výstavbu. Další zásadní podmínkou je souhlas dotčeného orgánu, který hájí zájmy chráněné podle zvláštních předpisů a kterého se odchýlné řešení týká (srov. též MACHAČKOVÁ, Jana, FIALOVÁ, Eva, KÝVALOVÁ, Miroslava, VÍCHOVÁ, Jitka, HOLEDOVÁ, Lenka, SMÍŠEK, Jaroslav. Stavební zákon. 3. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2018, str. 1096). Při rozhodování o povolení výjimky je prostor pro správní uvážení správního orgánu, možnost pro povolení výjimky však není neomezená. Výjimka povolená stavebním úřadem nesmí popřít samotnou podstatu a smysl

pokračování

ustanovení, z něhož byla udělena (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2011, č. j. 1 As 96/2010 - 141).

[26] Při posuzování žádosti o povolení výjimky vycházel stavební úřad z projektové dokumentace Ing. S. J. z října 2016, vyjádření dvou na sobě nezávislých stavebních společností (které potvrdily, že na budově stěžovatele lze provádět při stávající odstupové vzdálenosti opravy), souhlasu obce Čížová s užíváním stavby, souhlasného závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru Jihočeského kraje, studie zastínění zpracované z podnětu stavebníka Ing. S. J. v únoru 2017 a znaleckého posudku Ing. E. N. ze září 2016, který byl zpracován z podnětu stavebního úřadu a jehož předmětem bylo posouzení technického stavu hospodářské budovy stěžovatele. Z těchto podkladů vyplývá, že dodatečně povolená stavba nemá významnější negativní vliv na budovu stěžovatele. Stěžovateli byla dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí stavebního úřadu o výjimce a žádné oponentní podklady, které by zpochybnily dokumentaci shromážděnou stavebním úřadem, do vydání prvostupňového rozhodnutí stěžovatel nedoložil, jak ostatně uvedl již krajský soud. S ohledem na výše uvedené se nelze ztotožnit s obecnou námitkou stran nedostatečně zjištěného skutkového stavu či selektivního přístupu stavebního úřadu k jednotlivým podkladům.

[27] Stavební úřad a poté žalovaný s ohledem na shromážděné podklady dospěly k závěru, že stavba splňuje urbanistické i architektonické požadavky a neshledal narušení veřejných zájmů. Bylo doloženo, že pozemky stěžovatele nebudou nepřiměřeně zastíněny, neboť budou stále osluněny z jihu, a to v dostatečné míře. Možnost opravy a údržby budovy na pozemku stěžovatele nebude nepřiměřeně ztížena. Dodatečně povolená stavba má nadto délku 10,5 m oproti hospodářské budově stěžovatele v délce 35 m. Povrchová voda ze střechy dodatečně povolené stavby je svedena okapem na pozemek stavebníka a zaústěna do kanalizace. Negativní vliv na stavbu stěžovatele má především po desetiletí neprováděná údržba této stavby a k zatékání na její základy dochází především ze samotné její střechy, neboť nemá okapy ani hydroizolaci. Povolením výjimky se tedy neohroží bezpečnost a zdraví osob ani sousední pozemky či stavby.

[28] Obecnou námitku stěžovatele, že povolením výjimky z odstupových vzdáleností dochází k citelnému zásahu do jeho práv a že dodatečně povolená stavba degraduje sousední stavbu stěžovatele, Nejvyšší správní soud s ohledem na uvedené neshledal důvodnou. Skutkové závěry stavebního úřadu jsou v tomto směru přesvědčivé a opřené o dostatečné a relevantní podklady. Pokud stěžovatel uvádí, že zastínění jeho nemovitostí je na první pohled zřejmé a není třeba žádných studií, je třeba dodat, že ani stavební úřad nezpochybnil, že v důsledku dodatečně povolené stavby k určitému zastínění pozemku stěžovatele dojde. Míru zastínění však (i s ohledem na závěry studie zastínění) nelze v daném případě hodnotit jako nepřiměřenou, neboť pozemek zůstane i nadále dostatečně prosluněn.

[29] V řízení o odvolání proti rozhodnutí o povolení výjimky z odstupových vzdáleností předložil stěžovatel stavebnímu úřadu písemnost vypracovanou Ing. J. T. a označenou jako „Vyjádření k rozhodnutí“. Dle stěžovatele krajský soud nijak nevysvětlil, proč považuje toto vyjádření za nesprávné a dává přednost jiným posudkům a studiím. Toto tvrzení však není pravdivé. Krajský soud v bodech 33. – 34. napadeného rozsudku

vysvětlil, že vyjádření Ing. T. není pro danou věc podstatné, neboť je zejména polemikou se závěry stavebního úřadu a doporučuje podat odvolání. Obsahem vyjádření je kritika rozhodovací činnosti stavebního úřadu, přičemž autor se pouze okrajově zabývá dodatečně povolenou nemovitostí, k níž uvádí, že její vzdálenost od nemovitosti stěžovatele je příliš krátká, čímž je narušena statika sousední nemovitosti. Vyjádření se zabývá zejména ostatními nemovitostmi ve vlastnictví stavebníka, a to sklepem a kanalizací. Vyjádření dále obsáhle kritizuje posudek Ing. N., kterému vyčítá nedostatečně provedené místní ohledání. Konstatování ohledně ovlivnění stability základů a zastínění budovy stěžovatele není opřeno o žádná relevantní zjištění, postrádá jakékoliv důkazy a bylo vyvráceno posudkem Ing. N. a studií zastínění Ing. J. S tímto posouzením krajského soudu stěžovatel žádným konkrétním způsobem nepolemizuje. I tato námitka je tudíž nedůvodná.

IV. Závěr a náklady řízení

[30] Z výše uvedeného vyplývá, že napadený rozsudek není nezákonný z důvodů namítaných v kasační stížnosti. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[31] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti v tomto řízení nevznikly. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soud neuložil žádnou povinnost ani neshledal jiné důvody hodné zvláštního zřetele (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. května 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu